

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 7 sierpnia 2018 r.

Poz. 3441

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.177.2018 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 3 sierpnia 2018 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r., poz. 994 ze zm.) oraz art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r., poz. 487 ze zm.).

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

§ 1. ust. 2 uchwały Rady Miejskiej w Radomyślu Wielkim Nr XXXVIII/328/2018 z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie ustalenia zasad usytuowania na terenie Gminy Radomyśl Wielki miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Radomyślu Wielkim w dniu 28 czerwca 2018 r. podjęła uchwałę Nr XXXVIII/328/2018 w sprawie ustalenia zasad usytuowania na terenie Gminy Radomyśl Wielki miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego organ powziąwszy wątpliwości co do legalności zapisu § 1 ust. 2 cyt. uchwały wszczął postępowanie zmierzające do stwierdzenia nieważności tego przepisu. W wskazanym przepisie przyjęto, że „Odległości o których mowa w ust. 1 nie dotyczą zakładów przemysłowych w odniesieniu do sprzedaży piwa”. Jako podstawę prawną przedmiotowej uchwały wskazano art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016 r., poz. 487 ze zm.). Według ust. 3 tego przepisu Rada gminy ustala, w drodze uchwały, zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi uprawnia radę gminy jedynie do określenia zasad usytuowania miejsca sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, przez co należy rozumieć położenie, miejsce sprzedaży i podawania napojów alkoholowych względem innych obiektów użyteczności publicznej, jak też innych obiektów, które rada gminy uzna za zasługujące na szczególną ochronę.

W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 17 marca 2009 r., II SA/OI 26/2009 wskazano, że pod pojęciem zasad usytuowania punktów sprzedaży i podawania napojów alkoholowych należy rozumieć ich rozmieszczenie w terenie, a w szczególności ich usytuowanie względem miejsc chronionych, takich jak np. szkoły, inne placówki oświatowo-wychowawcze i opiekuńcze, miejsca kultu religijnego itp.

Przepis ten nie daje zatem podstaw, aby rada gminy wyodrębniła grupę adresatów uchwały, w tym przypadku zakłady przemysłowe i specjalnie dla tego podmiotu wprowadziła uprzywilejowanie w zakresie odległości miejsc sprzedaży podawania i spożywania alkoholu w odniesieniu wyłącznie do piwa.

Tego rodzaju wyodrębnienie ze względu na podmiot byłoby w istocie nieuprawnionym różnicowaniem podmiotów co do usytuowania miejsc sprzedaży w miejscu i poza miejscem oraz ze względu na rodzaj sprzedawanego alkoholu. Nie jest dopuszczalne w akcie normatywnym niższego rzędu, jakim jest uchwała rady gminy, bez wyraźnej delegacji ustawowej, wprowadzanie jakichkolwiek innych warunków takiej

sprzedaży, ich uszczegóławianie czy uzupełnianie. W ten sposób doszłoby bowiem do nieuprawnionego wkraczania w materię już uregulowaną przez ustawodawcę.

Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego, zawartym w uzasadnieniu wyroku z dnia 7 kwietnia 2010 r. o sygn. akt II OSK 170/10, unormowana w art. 7 Konstytucji RP zasada praworządności w związku z art. 94 Konstytucji RP wymaga, aby materia regulowana wydanym aktem normatywnym wynikała z upoważnienia ustawowego i nie przekraczała zakresu tego upoważnienia. Oznacza to, że każde unormowanie wykraczające poza udzielone upoważnienie jest naruszeniem normy upoważniającej, a więc stanowi naruszenie konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie upoważnienia ustawowego. Zgodnie z art. 94 Konstytucji RP regulacje zawarte w akcie prawa miejscowego mają na celu jedynie "uzupełnienie" przepisów powszechnie obowiązujących rangi ustawowej, kształtujących prawa i obowiązki ich adresatów, a więc nie są wydawane w celu wykonania ustawy tak jak rozporządzenie w rozumieniu art. 92 Konstytucji RP.

Stosownie do art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Przesłanką stwierdzenia nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy jest istotna sprzeczność z prawem. Za "istotne" naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Do nich zalicza się między innymi naruszenie przepisów prawa ustrojowego oraz prawa materialnego, jak również działanie bez podstawy prawnej bądź z przekroczeniem normy kompetencyjnej uprawniającej organ do wydania aktu.

Z uwagi na powyższe organ nadzoru stwierdza, że w jego ocenie kwestionowane zapisy uchwały w sposób istotny naruszają obowiązujący porządek prawny, a podniesione wyżej argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność przywołanego przepisu kwestionowanej uchwały.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, w terminie 30 dni od jego otrzymania.

**z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO
DYREKTOR GENERALNY URZĘDU**

Marcin Zaborniak